

prima instanță, Judecătoria Rîșcani
judecător: S.Godorogea
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți
judecători: I.Grosu, A.Corcenco, A.Ciobanu

dosarul nr. 2ra-2020/2017

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Cepoi,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandru
Cepoi împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Grivelamia” cu privire la
încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de către Alexandru Cepoi și menținută hotărârea
Judecătoria Rîșcani din 15 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 17 februarie 2016 Alexandru Cepoi, s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Grivelamia” cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la 04 septembrie 2015,
aproximativ la ora 09.00 s-a adresat SRL „Grivelamia” pentru a depista și repara
toba de eșapament a automobilului său de model Volkswagen-Passat cu nr. de
înmatriculare XXX XXX.

Susține că, lăcătușul SRL „Grivelamia” a propus verificarea stării tehnice a
automobilului, însă după verificare nu a depistat locul depanării în sistemul
eșapament al automobilului, recomandând repararea altor sisteme a automobilului.

Totodată afirmă că, după ce a procurat și prezentat piesele cerute,
automobilul său a fost reparat în două zile, pentru care urma să achite suma de 950
lei. Administratorul SRL „Grivelamia” i-a comunicat la telefon că după reparație
toate sistemele funcționau conform stării tehnice prevăzute de producător.

Menționează că, la 07 septembrie 2015, aproximativ la 08.30 prezentându-se
la SRL „Grivelamia” pentru achitarea serviciilor de reparație prestate, a comunicat
lăcătușului și unui lucrător al întreprinderii că sistemul de frânare înclină în timpul
frânării.

Mai indică că de la 08 septembrie 2015 până la 22 septembrie 2015 timp de
4-5 ori, s-a adresat la SRL „Grivelamia” cu rugămintea de a înlătura neajunsurile
comise în timpul reparării automobilului său, însă primea răspuns că cu timpul
totul va fi bine, deoarece plăcuțele de frânare nu s-au șters până la grosime
necesară.

Remarcă că la sfârșitul lunii septembrie s-a adresat la altă stație de deservire auto din mun. Bălți, unde a fost depistat că s-a deteriorat blocul principal de frânare cu sistema ABS fiind schimbat alt bloc, pentru care a achitat 1200 lei .

Susține că de către angajații SRL „Grivelamia” i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare de 5600 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 15 decembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 ianuarie 2017 Alexandru Cepoi a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Rîșcani din 15 decembrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Alexandru Cepoi și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani din 15 decembrie 2016.

La 06 septembrie 2017 Alexandru Cepoi, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Cepoi este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către Alexandru Cepoi urmează a fi considerat inadmisibil din motiv că este depus cu omiterea termenului de declarare.

Respectiv, actele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017 a fost expediată în adresa părților la 06 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d.133) și a fost recepționată de către Alexandru Cepoi la 11 iunie 2017 ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d.134).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Iar în conformitate cu art. 113, alin. (1) Cod de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Prin prisma normelor enunțate, la caz se constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă din data de 12 iunie 2017, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei contestate și a expirat la 12 august 2017.

Având în vedere că data de 12 august 2017 este zi de sâmbătă, iar data de 13 august 2017 este zi de duminică, prin urmare zile nelucrătoare, în conformitate cu prevederile art. 112 alin. (2) CPC, ultima zi de depunere a recursului se constată a fi 14 august 2017, ca următoarea zi lucrătoare.

Cu toate acestea cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel a fost depusă de către recurentul Alexandru Cepoi la 04 septembrie 2017, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe plicul poștal anexat la materialele dosarului (f. d. 140).

Or, art. 263 Cod civil, reglementează că termenele de un an și de o lună se calculează fără a se ține cont de curgerea lui neîntreruptă, se consideră că luna are 30 de zile și anul—365 de zile.

Astfel, anexarea de către Alexandru Cepoi la cererea de recurs, a încheierii Curții Supreme de Justiție din 21 iulie 2017, prin care a fost restituit recursul declarat de el la 17 iulie 2017, în legătură cu neachitarea plății taxei de stat, nu poate constitui temei de a considera că recursul declarat repetat la 06 septembrie 2017 ar fi depus în termen.

Ba mai mult, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 iulie 2017, Alexandru Cepoi a fost atenționat că restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după lichidarea neajunsurilor și respectarea celorlalte reguli stabilite de lege pentru declararea lui.

În consecință, termenul de 2 luni de declarare a recursului, care conform alin. (2) art. 434 CPC, este unul de decădere și nu poate fi restabilit, urma a fi respectat de către recurentul Alexandru Cepoi.

Prin urmare, o astfel de soluție este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurentul a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de Alexandru Cepoi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin.(1) și (2), art. 433 lit. b) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Alexandru Cepoi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Ion Druță